بِسۡمِ اللّٰہِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِیۡمِ

அஹ்மதிய்யா முஸ்லிம் ஜமாஅத்தின் உலகளாவிய தலைவர் ஹஸ்ரத் ஐந்தாவது கலீஃபத்துல் மஸீஹ்
(அய்யதஹுல்லாஹுத் தஆலா பினஸ்ரிஹில் அஸீஸ் - அல்லாஹ் தனது வல்லமைமிக்க உதவியினால் அவர்களை வலுப்படுத்துவானாக)
அவர்கள் 02.06.2017 அன்று ஆற்றிய ஜுமுஆ பேருரையின் சுருக்கம்

தஷஹ்ஹுது, தஅவ்வுஸ், சூரா ஃபாத்திஹா ஆகியவற்றை ஓதிய பிறகு ஹுஸூர் (அய்யதஹுல்லாஹுத் தஆலா பினஸ்ரிஹில் அஸீஸ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

நம்பிக்கை கொண்டவர்களே! உங்கள் முன்னோருக்கு நோன்பு கடமையாக்கப்பட்டது போன்று, உங்களுக்கும் அது கடமையாக்கப்பட்டுள்ளது. இதனால் நீங்கள் இறையச்சமுள்ளவர் ஆகலாம். (2:184)

நமது வாழ்நாளில் இன்னொரு ரமலானை கடந்து செல்வதற்கான பாக்கியம் நமக்கு கிடைத்துக் கொண்டிருக்கிறது – அல்ஹம்துலில்லாஹ். ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் இவ்வாறு கூறினார்கள்: **மக்களுக்கு ரமலானின் சிறப்பு பற்றிய அறிவு இருந்தால் எனது சமுதாயம் முழு வருடமும் ரமலானாக இருக்க வேண்டும் என்று விரும்பி இருக்கும்.** அப்போது ஒரு நபர் அல்லாஹ்வின் தூதர் அவர்களே! ரமலானின் சிறப்புகள் என்ன? என்று கேட்டார். அதற்கு பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள், **நிச்சயமாக சுவர்க்கம் ரமலானுக்காக வருடத்தின் ஆரம்பத்திலிருந்து அதன் இறுதி வரை அலங்கரிக்கப்படுகின்றது** என்று கூறினார்கள். இவ்வாறே இன்னொரு அறிவிப்பில் ஹஸ்ரத் அபூஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் இவ்வாறு அறிவிக்கின்றார்கள். ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் இவ்வாறு கூறினார்கள்: எந்த நபர் ரமலானின் நோன்புகளை நம்பிக்கை கொண்ட நிலையிலும் தன்னை கணக்கிட்டுப் பார்த்தவாறும் வைப்பாரோ அவரது கடந்தகால பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டு விடுகின்றன. உங்களுக்கு ரமலானுக்கு என்னென்ன சிறப்புகள் உள்ளன என்பது தெரிந்திருந்தால் நிச்சயமாக நீங்கள் முழு வருடமும் ரமலானாக இருக்க வேண்டும் என்று விரும்பி இருப்பீர்கள்.

பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் வேறொரு ஹதீஸில் ஒருவர் நம்பிக்கை கொண்ட நிலையில் தன்னை கணக்கிட்டுப் பார்க்கின்றான். தனது பலவீனங்களைப் பார்க்கின்றான். தனது செயல்களைப் பார்க்கின்றான். இறைவனுக்குரிய உரிமைகளையும் அடியார்களுக்குரிய உரிமைகளையும் செலுத்துவதன் பக்கம் கவனம் செலுத்துகின்றான். தனது செயல்களை இறைவனின் திருப்திக்கேற்ப செய்வதற்கு முயற்சி செய்கின்றான். அப்போதுதான் பாவங்கள் மன்னிக்கப்படுகின்றன. ரமலானின் இந்த நோக்கத்தைப் பெற வேண்டும் என்றே அல்லாஹ் திருக்குர்ஆனில் கூறியுள்ளான். நான் ஓதிய வசனத்தில் அல்லாஹ் இதையே கூறுகின்றான். நீங்கள் இறையச்சத்தைக் கடைபிடிக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே, நோன்பு உங்கள் மீது கடமையாக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும், ஒவ்வொரு வருடமும் ரமலான் மாதமும் இதற்காகத்தான் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. தக்வா என்றால் என்ன? அதாவது ஒவ்வொரு பணியையும் இறைவனது திருப்தியைப் பெறுவதற்காக செய்வதே தக்வா ஆகும். அப்போதுதான் நீங்கள் நோன்புகளிலிருந்து அருள்களைப் பெற முடியும். மேலும் ஷய்த்தானிய தாக்குதல்களிலிருந்து தப்பிக்க முடியும். கலப்பற்ற தூய உள்ளத்துடன் இறையச்சத்தைக் கடைபிடித்தவாறு நோன்புகளை நோற்கும்போது நீங்கள் அல்லாஹ்வின் அடைக்கலத்தின் கீழ் வந்து விடுவீர்கள். மனிதன் அல்லாஹ்வின் அடைக்கலத்தின் கீழ் வரும்போதுதான் ஷய்த்தானின் தாக்குதல்களிலிருந்து அவன் தப்பிக்க முடியும். அது அல்லாமல் மனிதன் சிறிதளவு இறைவனின் அடைக்கலத்திலிருந்து விலகிச் சென்றாலும் உடனடியாக ஷய்த்தான் அவனை அமுக்கி தனது ஆதிக்கத்தின் கீழ் கொண்டு வந்து விடுவதாக அவன் பகிரங்கமாக அறைகூவல் விடுத்துள்ளான். எனவே, ஈமானில் முன்னேறுவதும் தன்னை கணக்கிட்டுப் பார்ப்பதும்தான் மனிதன் அல்லாஹ்வின் அடைக்கலத்தின் கீழ் வருவதற்கு காரணங்களாக அமைகின்றன. மனிதன் இறையச்சத்திற்கேற்ப நடக்கும்போதுதான் இது சாத்தியமாகும்.

ஈமானின் நிலைமையும் அதன் தரமும், தக்வாவின் நிலையும் அதன் தரமும் எப்படிப இருக்க வேண்டும்? இதை நாம் எப்படி பெற முடியும்? ஹஸ்ரத் வாக்களிக்கப்பட்ட மஸீஹ் (அலை) அவர்கள் இறைவனை அடையாளம் கண்டு கொள்ளாத வரையில் ஈமானில் நிலைமையைப் பெற முடியாது என்று கூறியுள்ளார்கள். அன்னார் கூறுகின்றார்கள்: நாம் கடந்து செல்ல வேண்டிய மிகப்பெரிய இலக்கு இறைவனை அடையாளங்கண்டு கொள்வதாகும். அவனை அடையாளங்கண்டு கொள்ள வேண்டும். நாம் இறைவனை அடையாளம் கண்டு கொள்வதில் குறையும் சந்தேகமும் மங்கிய நிலையும் இருந்தால் ஒருபோதும் நமது ஈமான் பிரகாசமானதாகவும் ஒளி வீசக்கூடியதாகவும் இருக்க முடியாது. இறைவனை நாம் எவ்வாறு அடையாளங்கண்டு கொள்ள முடியும்? இது அல்லாஹ்வின் ரஹீம் என்ற பண்பின் தோற்றம் மூலமே ஏற்படும். அந்த ரஹீம் என்ற பண்பு வெளிப்படுவதன் மூலமே இறைவனை அடையாளங்கண்டு கொள்ள முடியும். இறைவனது ரஹீம் என்ற பண்பு, அவனது அருள், வல்லமை ஆகிய பண்புகள் நமது அனுபவத்தில் வருகின்ற வகையில் இறைவனுடன் தொடர்பை ஏற்படுத்துவதிலும் வழக்கத்திற்கு மாற்றமான ஒரு நிலையை வெளிப்படுத்தும்போதுதான் இந்த விஷயங்கள் நமது அனுபவத்தில் வர முடியும்.

ஹுஸூர் (அலை) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் ரஹீம் என்ற பண்பும் அவனது அருளும் நமது அனுபவத்தில் வருகின்றபோது அவை மன இச்சைகளிலிருந்து நம்மை விடுவிக்கின்றது. மன இச்சைகள் பலவீனமான ஈமான் மற்றும்

பலவீனமான நிச்சய உறுதியின் விளைவாக உருவாகின்றன. ஈமான் பலவீனமானதாக இல்லாமலும் அல்லாஹ்வின் மீது முழுமையான நம்பிக்கையும் இருந்தால் பிறகு மன இச்சைகள் உருவாகாது. அன்னார் கூறினார்கள்: இந்த உலகத்தின் இன்பங்களும், சொத்துக்களும், செல்வங்களும் எந்த அளவு மனிதனுக்குப் பிரியமானதாக இருக்கின்றதோ அந்த அளவு மறுமை வாழ்வின் அருட்கொடைகள் அவனது நேசத்திற்குரியவையாக இருப்பதில்லை. மனிதன் நாவளவில் எனக்கு மறுமையில் அருட்கொடைகள் நேசததிற்குரியவையாகும் என்று கூறுகின்றான். அவனுக்கு மறுவுலக வாழ்வின் அருட்கொடைகள் அதே அளவு பிரியமானவையாக இருந்திருந்தால் அவற்றை பெறுவதற்க இந்த உலகப் பொருட்களைப் பெறுவதற்காக அவன் செய்கின்ற அதே அளவிலான முயற்சியை இதற்காகவும் செய்திருப்பான். மாறாக, அதை விட அதிகமாக அதற்காக அவன் முயற்சி செய்திருப்பான். அல்லாஹ்வின் வல்லமை, அவனது ரஹீம் என்ற பண்பு மற்றும் அவனது வாக்குறுதியின் மீது மனிதனுக்கு உண்மையான நம்பிக்கை இல்லை என்பது தெளிவாகி விட்டது. மேலும் இந்த விஷயத்தைப் பற்றி ஆய்வு செய்து பார்க்க வேண்டிய தேவை இருக்கின்றது.

ஈமானில் நிலைமை பற்றியும் அதை சரி செய்கின்ற வழிமுறை பற்றியும் விளக்கியவாறு ஹஸ்ரத் வாக்களிக்கப்பட்ட மஸீஹ் (அலை) அவர்கள் ஓரிடத்தில் இவ்வாறு கூறுகின்றார்கள்: விஷயம் என்னவென்றால், இறைவன் மீது ஈமான் கொள்வது இரு வகைப்படும். ஒன்று நாவளவில் மட்டும் உள்ள ஈமான் ஆகும். அதன் எந்த தாக்கமும் செயல்கள் மீது இருப்பதில்லை. நாவளவில் மட்டும் அந்த ஈமான் இருக்கும். தமது செயல்களால் அந்த ஈமானை அவர்கள் வெளிப்படுத்துவதில்லை. அல்லாஹ்வின் மீது ஈமான் கொள்வதில் இரண்டாவது வகை இதுவாகும். அதாவது செயலளவிலான சாட்சியம் அத்துடன் இருக்க வேண்டும். இந்த இரண்டாவது வகை ஈமான் உருவாகாத வரை ஒரு மனிதன் இறைவன் இருப்பதை ஏற்றுக் கொள்கின்றான் என்று என்னால் கூற முடியாது. இந்த விஷயத்தை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. அதாவது ஒரு நபர் அல்லாஹவின் மீது நம்பிக்கையும் கொள்கின்றார். பிறகு அவர் பாவமும் செய்கின்றார் என்பதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. உலகின் மிகப்பெரும் முதல் வகையிலுள்ள ஈமானை கொண்டவர்களை உடையதாக இருக்கின்றது. நாங்கள் இறைவன் இருக்கின்றான் என்பதை ஏற்றுக் கொள்பவர்களாக இருக்கின்றோம் என்று அவர்கள் கூறுகின்றனர் என்பதை நான் அறிவேன். ஆனால், இந்த உறுதிமொழியைக் கூறுவதுடன் இவ்வுலகின் அசுத்தங்களில் அவர்கள் மூழ்கியிருப்பதையும் பாவங்களின் மாசுகளால் அவர்கள் பீடிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். உலகிலுள்ள பெரும்பாலான மக்கள் தங்களது நாவுகளால் இந்த விஷயத்தை ஏற்றுக் கொள்கின்றேன் என்று கூறுவதை நான் ஏற்றுக் கொள்கின்றேன். நாங்கள் இறைவனை ஏற்றுக் கொள்கின்றோம் என்று அவர்கள் கூறுகின்றனர். ஆனால், செயலளவில் அவரது இந்த ஈமானையும் உறுதிமொழியையும் சோதித்துப் பாக்கும்போது அது வெறும் வாதம் மட்டும்தான் என்று கூற வேண்டியது வரும். அத்துடன் எந்த செயலளவிலான சாட்சியமும் இல்லை.

அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்: மனிதனின் இயல்பில் இந்த விஷயம் இருக்கின்றது. அதாவது எந்த பொருளின் மீது அவனுக்கு உறுதியான நம்பிக்கை இருக்கின்றதோ அதன் இழப்புகளிலிருந்து தவிர்ந்திருப்பதற்கும் அதன் மூலம் கிடைக்கின்ற இலாபங்களைப் பெறுவதற்கும் அவன் விரும்புகின்றான். பாருங்கள். **கொடிய விஷத்தின் சிறு துளி கூட மனிதனை அழிப்பதற்குப் போதுமானது என்பதைப் பற்றிய அறிவு மனிதனுக்கு இருந்தால் ஒருபோதும் அதை உண்பதற்கான துணிச்சல் அவனுக்கு வராது. ஏனென்றால், அதை சாப்பிடுவதால் நான் அழிந்து விடுவேன் என்பது அவனுக்கு தெரியும். பிறகு இறைவன் மீது ஈமான் கொண்ட பிறகு அவன் மீது ஈமான் கொள்வதனால் ஏற்படும் விளைவுகளை அவன் ஏன் உருவாக்குவதில்லை? அந்த விஷத்திற்கு சமமாகக் கூட இறைவன் மீது அவனுக்கு நம்பிக்கை இருந்தால் அவனது உணர்வுகள் மற்றும் இச்சைகள் மீது மரணம் வந்திருக்கும்.** ஆனால் அவ்வாறு வரவில்லையென்றால் பிறகு அவை வெறும் வாய் பேச்சு மட்டும்தான் என்று கூற வேண்டியது வரும். ஈமானுக்கு நிச்சய உறுதியின் வடிவம் வழங்கப்படவில்லை. இது அவர்களது நஃப்ஸின் ஏமாற்றமாகும். ஈமான் இருக்குமென்றால் அதில் முழுமையான நம்பிக்கை இருக்க வேண்டும். அதில் நிச்சய உறுதியின் தன்மை இருக்க வேண்டும். அவ்வாறு இல்லையென்றால் அவரது நஃப்ஸ் அவரை ஏமாற்றுகின்றது. நான் இறைவன் மீது ஈமான் கொள்கின்றேன் என்று கூறுகின்றவரும் ஏமாறுகின்றார்.

ஆக, இதுவே நம்பிக்கை கொண்ட ஒருவர் தன்னை கணக்கிட்டுப் பார்ப்பதன் வழிமுறையாகும். ரமலான் மாதத்தில் ஒரு குறிப்பான சூழல் உருவாகின்றது. மற்றவர்களைப் பார்த்தும் கூட இறைவணக்கங்கள் மற்றும் நன்மைகளின் பக்கம் மனிதனுக்கு கவனம் ஏற்படுகின்றது. அத்தகைய சூழலில் இருந்தவாறு இறைவணக்கங்கள் மற்றும் நன்மைகளின் பக்கம் கவனம் செலுத்தியவாறு தமது செயல்களின் பக்கம் கவனம் செலுத்தியவாறு நாம் நமது இறைவன் முன்னால் குனிந்தவாறு நமது கடந்த கால பாவங்களுக்காக அவனிடம் மன்னிப்பைக் கேட்க வேண்டும். பிறகு இந்த ரமலானை வருங்காலத்தில் நமது வாழ்க்கையின் நிரந்தரமான பகுதியாக நாம் ஆக்கிக் கொள்ள வேண்டும். தக்வாவில் முன்னேற்றத்தைப் பெறுவதற்கு பல்வேறு வழிமுறைகள் மூலம் ஹஸ்ரத் மஸீஹ் மவ்வூது (அலை) அவர்கள் நமக்கு புரிய வைத்துள்ளார்கள். தக்வாவில் முன்னேற்றம் ஏற்படும்போதுதான் மனிதனின் ஈமானின் நிலையில் முன்னேற்றம் ஏற்படுகின்றது. நாம் இதற்கு முன்னர் கூறியிருந்தது போன்றே ஈமானின் நிலையில் தன்னைக் கணக்கிட்டுப் பார்த்தவாறு ரமலானின் நோன்புகளை கழியுங்கள் என்று பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் கூறியதன் பொருளும் இதுவேயாகும். அதாவது தக்வாவில் முன்னேறியவாறு தங்களது நிலைகளை அல்லாஹ்வின் திருப்திக்கேற்ப அமைத்துக் கொண்டவாறு இந்த நாட்களைக் கழியுங்கள். இதனை நீங்கள் வெற்றியுடன் கழித்து விட்டால் பிறகு தக்வா வாழ்க்கையின் நிரந்தரமான பகுதியாக ஆகி விடும். மனிதன் ரமலானில் மட்டும் தனது செயலளவிலான நிலைமைகளைச் சரிசெய்வதில்லை. மாறாக, இந்த அருள் நீடித்திருக்கின்ற அருளாக வேண்டும். இதன் பக்கம் கவனமூட்டியவாறு ஹஸரத் மஸீஹ்

மவ்வூது (அலை) அவர்கள் இவ்வாறு கூறுகின்றார்கள்: திருக்குர்ஆன் மற்றும் இஸ்லாத்தின் போதனையின் குறிக்கோள் தக்வாவை உருவாக்குவதாக இருந்தது. ஆனால், அந்த தக்வா தான் இன்று நமக்கு தென்டபவில்லை. தொழுகின்றார்கள்; நோன்பு நோற்கின்றார்கள். ஆனால் அவர்களிடம் தக்வா இல்லாமல் இருப்பதால் இதே தொழுகைகளும் நோன்புகளும் அவர்களை பாவிகளாக ஆக்குகின்றன.

இன்று இஸ்லாத்தின் பெயரில் தீவிரவாத செயல்கள் நடைபெறுவதை நாம் பார்க்கின்றோம். அப்பாவிகள் கொலை செய்யப்படுகின்றனர். தக்வா இல்லாததனால்தான் இவை நடக்கின்றன. ஒவ்வொரு நாளும் இதுபோன்ற ஏதாவதொரு சம்பவம் நிகழ்கின்றது. அவை முஸ்லிம்கள் தரப்பிலிருந்தே நிகழ்கின்றன. **இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னர் ஆப்கானிஸ்தானில் மிகவும் கொடூரமான முறையில் ஏறக்குறைய 100 பேர் கொலை செய்யப்பட்டிருக்கின்றனர். இவர்களுக்கு ரமலான் நற்பலனைத் தருமா? இவர்கள் ரமலானின் சிறப்புகளைப் பெற்று அதன் அருள்களைப் பெறக்கூடியவர்களாக இருக்க முடியுமா? நிச்சயமாக இருக்க முடியாது.** ஏனென்றால், இறைவனின் கட்டளைகளுக்கு எதிராக செயல்படக்கூடிய மக்களாக இவர்கள் இருக்கின்றனர். இவர்கள் இறைவனின் கட்டளைகளை விட்டு விலகி தொலைவில் செல்கின்றனர். ஏனென்றால், அவர்கள் தக்வாவை விட்டும் விலகி தொலைவில் சென்று விட்டனர். முற்றிலும் திருக்குர்ஆனின் போதனைகளுக்கேற்பவே ஹஸ்ரத் வாக்களிக்கப்பட்ட மஸீஹ் (அலை) அவர்கள் தக்வா இல்லாமல் தொழுகைகளும் பலனற்றதாகும்.அத்தகையவர்கள் ஒருபோதும் ரமலானிலிருந்து அருள்களைப் பெற முடியாது. மாறாக, அவர்கள் அல்லாஹ்வின் பிடியின் கீழ் வரவிருக்கின்றார்கள்.

ஹுஸூர் (அலை) அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்: **ஈமானின் வேர் தக்வா மற்றும் தூய்மையாகும். இதிலிருந்தே ஈமான் ஆரம்பமாகின்றது. இதன் மூலமே இதற்கு நீர்பாய்ச்சப்படுகின்றது. இதன் மூலமே மன இச்சைகள் அமுங்கி விடுகின்றன.** அசல் தக்வாவின் உண்மை நிலையை மேலும் விளக்கியவாறு ஹஸ்ரத் மஸீஹ் மவ்வூது (அலை) அவர்கள் இவ்வாறு கூறுகின்றார்கள்: எதனால் மனிதன் கழுவப்படுகின்றானோ, எதன் மூலமாக மனிதன் தூய்மையயடைகின்றானோ, மேலும் எதற்காக நபிமார்கள் வருகின்றனரோ அந்த அசல் தக்வா உலகிலிருந்து காணாமல் போய் விட்டது. தூய்மை மிகவும் சிறந்த விஷயமாகும். **மனிதன் தூய்மையானவனாகவும் பரிசுத்தமானவனாகவும் இருந்தால் மலக்குகள் அவனிடம் கை குலுக்குகின்றனர்.** மக்கள் இதற்கு மதிப்பளிப்பதில்லை. அதாவது அவர்களுக்கு இன்பங்கள் கிடைக்கின்ற ஒவ்வொரு பொருளும் ஹலாலான வழியில் கிடைக்க வேண்டும் என்பதில் அவர்களுக்கு கவனம் இருப்பதில்லை.மக்களிடம் தக்வா பற்றிய மதிப்பு இருக்கும் என்றால் உலக இன்பங்களின் ஒவ்வொரு பொருளும் அவர்களுக்கு ஹலாலான வழிகள் மூலம் கிடைக்க வேண்டும். ஹராமான வழிகள் மூலம் அவை கிடைக்கக் கூடாது; தகாத வழிகளில் அவை கிடைக்கக் கூடாது.

அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்: பொருள் கிடைக்க வேண்டும் என்பதற்காக திருடன் திருடுகின்றான்.அன்னார் கூறுகின்றார்கள்: ஹதீஸில் இவ்வாறு வந்துள்ளது: நம்பிக்கை கொண்டவனாக இல்லாத நிலையில் தவிர, எந்தவொரு திருடனும் திருடுவதில்லை. ஈமானின் நிலைமை அழிந்து விடும்போது பிறகு இந்த செயல்கள் அவனால் நிகழ்கின்றன.அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்: ஆட்டின் தலைக்கு மேல் சிங்கம் நிற்கும்போது அது புல்லைக் கூட தின்ன முடியாது. அந்த ஆட்டிற்கு இருக்கின்ற ஈமான் கூட மனிதர்களிடம் இல்லையா? அன்னார் கூறுகின்றார்கள்: அசல் வேர் மற்றும் குறிக்கோள் தக்வா ஆகும். எவருக்கு அது கிடைத்து விடுகின்றதோ அவரால் எல்லாவற்றையும் பெற முடியும். இது இல்லாமல் மனிதன் சிறிய மற்றும் பெரிய பாவங்களிலிருந்து தப்பிக்க முடியாது.

அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்: **மனிதன், தான் தனியாக இருப்பதாகக் கருதியவாறு பாவம் செய்கின்றான். அது அல்லாமல் அவன் ஒருபோதும் அவ்வாறு பாவம் செய்ய மாட்டான்.** தான், தனியாக இருப்பதாக அவன் தன்னைப் பற்றிக் கருதும்போது அந்த சமயத்தில் அவன் நாத்திகனாக ஆகி விடுகின்றான். **தனியாக இருக்கும்போது இறைவன் என்னை பார்க்கவில்லை என்று கருதுவதனால் அந்த சமயத்தில் அவன் நாத்திகளாக ஆகி விடுகின்றான்.** எனது இறைவன் என்னுடன் இருக்கின்றான். அவன் என்னை பார்க்கின்றான் என்று அவன் எண்ணுவதில்லை. அது அல்லாமல் அவன் இவ்விஷயத்தை புரிந்திருந்தால் அவன் ஒருபோதும் பாவம் செய்ய மாட்டான்.

அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்: இய்யாக்க நஃபுது – உன்னையே நாங்கள் வணங்குகின்றோம் என்று மனிதன் கூறுகின்றான். சுயமே மனிதன் இறைவனை வணங்குகின்றான். அமல் செய்கின்றான். ஆனால், அதனை அவன் தன்னுடன் தொடர்புபடுத்திக் கூறுவதில்லை. தானே அந்த செயலைச் செய்தும் கூட அதனை தன்னுடன் தொடர்புபடுத்தி அவன் கூறுவதில்லை. மேலும் இய்யாக்க நஸ்தயீன் என்று கூறுகின்றான். அதாவது இந்த இறைவணக்கத்தைக் கூட உனது உதவியினாலேயே நான் செய்கின்றேன். நீ நல்வாய்ப்பு தந்ததன் காரணமாகத்தான் இறைவணக்கம் செய்ய முடிகின்றது. அது அல்லாமல் இறைவணக்கம் செய்ய முடியாது. வருங்காலத்திற்காகவும் அவனிடமே மனிதன் உதவி கேட்கின்றான். இறைவன் தொடர்ந்து நல்வாய்ப்பை வழங்கினால்தான் இபாதத்திற்கான நல்வாய்ப்பும் மனிதனுக்கு கிடைக்கின்றது.

எனவே, இதுவே தக்வாவின் தரமாகும். பிறகு அதற்கு அடுத்த அதிகாரமும் ஹுதன்லில் முத்தகீன் என்பதிலிருந்து ஆரம்பமாகின்றது. அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்: தொழுகை, நோன்பு, ஸக்காத் ஆகியவை மனிதன் இறையச்சமுள்ளவனாக ஆகும்போதுதான் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றது. திருக்குர்ஆனின் இன்னொரு வசனத்தில் இவ்வாறிருக்கின்றது. இதன் கருத்தும் கூட இறையச்சமுள்ளவராக ஆகுவதாகும். அதாவது எவர்கள் அல்லாஹ் எங்களது இறைவன் ஆவான் என்று கூறி பிறகு நிரந்தர மனப்பாங்குடன் தங்களது இந்தக் கொள்கையில் உறுதியாக நிலைத்திருக்கின்றானரோ, அல்லாஹ் எங்களது இறைவனாவான். அவனே எங்களது தேவைகளை நிறைவேற்றுபவன் ஆவான். அவனே பராமரிப்பவன் என்பதில் நிலைத்து

நிற்கின்றனரோ அவர்கள் மீது மலக்குகள் இறங்குவர். நீங்கள் அச்சப்பட வேண்டாம். உங்களது கடந்த கால செயல்களுக்காகவும் நீங்கள் அஞ்ச வேண்டாம். ஏனென்றால் நீங்கள் தக்வாவை கடைபிடித்துள்ளீர்கள் என்று கூறுவர். அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்: இதன் கருத்தும் இறையச்சமுடையவராக ஆகுவதாகும். ஸும்மஸ்தகாமு அதாவது அவர்கள் மீது பூகம்பங்கள் வந்தன; சோதனைகள் வந்தன; புயல்கள் வீசின. ஆனால், அவர்கள் அவனிடம் செய்த உடன்படிக்கையை கை விட்டு விட்டு முகம் திரும்பிச் சென்று விடவில்லை.

இறைவனிடன் உடன்படிக்கை செய்த பிறகு அதில் உறுதியாக நிலைத்திருக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு வருடமும் ரமலான் வரும்போது இதற்கேற்ப செயல்பட வேண்டும். தக்வாவை கடைபிடிக்க வேண்டும். இவ்வாறு ஒரு மாதம் வரை சுவர்க்கத்தின் கதவுகள் நமக்கு திறந்திருக்கும் என்ற நிலை இருக்கக் கூடாது. இஸ்திகாமத் அதாவது உறுதியாக நிலைத்திருப்பது நிபந்தனையாகும். இறைவன் கூறுகின்றான்: அவர்கள் அவ்வாறு செய்து தங்களது உண்மையையும் நன்றியுணர்வையும் வெளிப்படுத்திக் காட்டியபோது அதற்குரிய நற்கூலியாகஅவர்கள் மீது மலக்குகள் இறங்கினர். நீங்கள் அச்சப்படவோ துயரப்படவோ வேண்டாம். உங்களது இறைவன் உங்களது பாதுகாவலனாக இருக்கின்றான் என்று கூறினர். இந்த சொர்க்கத்தின் காரணமாக நீங்கள் மகிழ்ச்சி அடையுங்கள் என்று அவர்கள் நற்செய்தி கூறுவர். இந்த சுவர்க்கம் என்பதன் கருத்து இவ்வுலகின் சுவர்க்கமாகும். மறுவுலகில் கிடைக்கும் சுவர்க்கம் அல்ல. தக்வாவிற்கேற்ப நடப்பவர்களுக்கு இந்த சுவர்க்கத்தைப் பற்றிய நற்செய்தியை அவர்கள் வழங்குகின்றனர்.

பிறகு இந்த வசனத்தில் இறைவன் கூறுகின்றான்: . இந்த உலகிலும் மறுவுலகிலும் நாங்கள் உங்களது நண்பனாகவும் உங்களுக்கு போதுமானவர்களாகவும் நாங்கள் இருப்போம். எனவே, நிரந்தர மனப்பாங்குடன் நன்மையில் நிலைத்திருப்பவர்களது பாவங்களை அல்லாஹ் மன்னிக்கின்றான். அது மட்டுமல்லாமல் அவன் அவர்களுக்கு உலகின் அருட்கொடைகளையும் வழங்குகின்றான். மறுவுலகிலும் அவர்களது நண்பனாகவும் அவர்களுக்கு போதுமானவனாகவும் இறைவன் இருக்கின்றான். ரமலானில் நம்மில் தமது நிலைமைகளில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தி நிரந்தர மனப்பாங்குடன் அல்லாஹ்வின் கட்டளைகளுக்கேற்ப தமது வாழ்வை கழிக்கின்றவர்களும் இவ்வாறு வாழ்வை கழிக்க முயற்சி செய்பவர்களும் எவ்வளவு நற்பாக்கியம் பெற்றவர்களாக இருக்கின்றனர்?

தக்வா மற்றும் கொண்ட கொள்கையில் உறுதியாக நிலைத்திருப்பது பற்றி ஹஸ்ரத் வாக்களிக்கப்பட்ட மஸீஹ் (அலை) அவர்கள் மேலும் இவ்வாறு கூறுகின்றார்கள்: ஆரம்ப நாட்களில் உண்மையான முஸ்லிம்களாக இருந்தவர்களுக்கு பொறுமையை மேற்கொள்ள வேண்டியதிருந்தது.

சஹாபாக்கள் மீது எத்தகைய காலகட்டம் வந்தது என்றால் அவர்கள் இலைகளை சாப்பிட்டு வாழ்வை கழிக்க வேண்டியது வந்தது. சில நேரங்களில் ரொட்டி வண்டுகள் கூட அவர்களுக்கு கிடைக்காமல் இருந்தது. இறைவன் நன்மை செய்யாமல் எந்தவொரு மனிதனும் எவருக்கும் நன்மை செய்து விட முடியாது. எந்த மனிதன் தக்வாவை கடைபிடிக்கின்றாரோ இறைவன் அவருக்காக கதவுகளைத் திறந்து விடுகின்றான். இந்த வசனத்தின் பொருள் இதுவாகும். இந்த வசனத்தில் இரு பகுதிகள் உள்ளன. எவர் அல்லாஹ்வுக்கு அஞ்சுவாரோ அவருக்கு அல்லாஹ் ஏதேனும் வழியைத் திறந்து தருவான். மேலும், அவர் அறியாத இடத்திலிருந்து அவருக்கு ரிஸ்கை வழங்குவான்.

ஹுஸூர் (அலை) அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்: இறைவன் மீது உண்மையான நம்பிக்கையை வையுங்கள். அதன் மூலம் அனைத்தும் உங்களுக்கு கிடைக்கும். கொள்கையில் உறுதியாக நிலைத்திருக்கும் தன்மை இருக்க வேண்டும். **நபிமார்களுக்கு எந்த அளவு தகுதிகள் கிடைத்திருக்கின்றதோ அவை அனைத்துமே இஸ்திகாமத்தின் மூலமாகவே அவர்களுக்கு கிடைத்திருக்கின்றது.** இறையச்சமுள்ளவராக ஆகுவதற்கு தீமைகளை விட்டு விட்டால் மட்டும் போதாது. மாறாக நன்மைகளையும் செய்ய வேண்டும். இதைப் பற்றி விளக்கியவாறு ஓரிடத்தில் ஹஸ்ரத் மஸீஹ் மவ்வூது (அலை) அவர்கள் இவ்வாறு கூறுகின்றார்கள்: இறையச்சமுள்ளவராக ஆவதற்கு விபச்சாரம், திருட்டு, உரிமைகளைப் பறிப்பது, வெளிவேஷம், கர்வம், பிறரை அற்பமாகப் பார்ப்பது, கருமித்தனம் ஆகியவற்றை கை விட்டு விடுவதில் உறுதியான இருப்பதுடன், தீய ஒழுக்கங்களிலிருந்து தவிர்ந்திருப்பதுடன் அதற்கு எதிரில் உயரிய நல்லொழுக்கங்களில் முன்னேறிச் செல்லவும் வேண்டும். இது கட்டாய நிபந்தனையாகும். நல்லொழுக்கத்துடனும், பரிவுடனும், அனுதாப உணர்வுடனும் நடந்து கொள்ள வேண்டும். இறைவனிடம் உண்மையான நன்றியுணர்வையும், உண்மையையும் வெளிப்படுத்திக் காட்ட வேண்டும். தொண்டாற்றுவதற்கான புகழுக்குரிய உயர்ந்த அந்தஸ்தைத் தேட வேண்டும். புகழ்வதற்கு தகுதியுள்ள வழக்கத்திற்கு மாற்றமாக அமைகின்ற அத்தகைய நன்மைகளையும் அத்தகைய தொண்டுகளையும் செய்ய வேண்டும். அப்போதுதான் தக்வாவின் உயர்ந்த தரத்தை நாம் அடைய முடியும். சுயநலமின்றி பிறருக்கு நன்மைகள் செய்ய வேண்டும். அல்லாஹ்விற்குரிய உரிமைகளையும் அடியார்களுக்குரிய உரிமைகளையும் செலுத்துவதிலும் எத்தகைய உயர்வான தரத்தை நாம் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்றால் அது புகழ்வதற்கு தகுதியுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்: **இந்த செயல்கள் மூலமாகவே மனிதன் இறையச்சமுள்ளவன் என்று அழைக்கப்படுகின்றான். எவர்கள் இவ்விஷயங்களை உள்ளடக்கியவராக விளங்குகின்றனரோ, அவர்களே உண்மையான இறையச்சமுள்ளவராக இருக்கின்றார்.** அதாவது தனிப்பட்ட முறையில் ஒவ்வொரு நல்லொழுக்கமும் தனித்தனியாக ஒவ்வொரு நபரிடமும் இருந்தால் அவரை நாம் இறையச்சமுடையவர் என்று கூற மாட்டோம். எதுவரை ஒட்டுமொத்தமாக இந்த எல்லா நல்லொழுக்கங்கள் அனைத்தையும் தன்னகத்தே கொண்டிருப்பவரைப் பற்றியே அதாவது அவருக்கு எந்த அச்சமும் துக்கமும்

இருக்காது என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இதற்கு பிறகு அவர்களுக்கு வேறென்ன வேண்டும்? பிறகு அப்படிப்பட்டவர்களை பாதுகாப்பவனாக இறைவன் ஆகி விடுகின்றான். அது குறித்து அவன், 'அவன் நல்லவர்களின் பாதுகாவலனாக இருக்கின்றான்' என்று கூறுகின்றான்.

நமது வாழ்வில் இன்னொரு ரமலான் வந்திருப்பதும் நீங்கள் இறையச்சமுள்ளவராக ஆகுவதற்காகத்தான் ரமலான் வந்துள்ளது என்று அல்லாஹ் கூறியிருப்பதும் இந்த இயக்கத்தை அல்லாஹ் தக்வாவிற்காகவே நிலைநாட்டியுள்ளான் என்று வாக்களிக்கப்பட்ட மஸீஹ் (அலை) அவர்கள் கூறியிருப்பதும் நம் மீது பெரும் பொறுப்புகளை சுமத்துகின்றது. அதாவது எல்லா நேரமும் நாம் நமது நிலைமைகளை ஆய்வு செய்து பார்த்துக் கொண்டேயிருக்க வேண்டும். அல்லாஹ் தனது குறிப்பான அருள்களுக்காக வைத்திருக்கின்ற இந்த நாட்களில் நீங்கள் உங்களிடம் எத்தகைய மாற்றங்களை உருவாக்க வேண்டும் என்றால், மேலும் உங்களது தக்வாவின் தரத்தை எந்த அளவுக்கு உயர்த்த நீங்கள் முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்றால் அதையே இறைவன் நம்மிடம் விரும்பக்கூடியதாகவும் இருக்க வேண்டும். மாறாக, ரமலானில் மட்டுமல்லாமல் இவற்றை உங்களது வாழ்வின் ஒரு பகுதியாக ஆக்கிக் கொள்ளுங்கள். அல்லாஹ் இதற்கான நல்வாய்ப்பை நமக்கு வழங்குவானாக. ஆமீன்.

தொழுகைக்குப் பிறகு நான் ஒருவருக்கு ஜனாஸா காயிப் தொழுகையைத் தொழ வைப்பேன். அது காதியானைச் சார்ந்த தர்வேஷ் மதிப்பிற்குரிய காஜா அஹ்மது ஹுஸைன் சாஹிப் உடையதாகும். இவர்கள் மதிப்பிற்குரிய முஹம்மது ஹுஸைன் சாஹிப் அவர்களின் மகனாவார்கள். 31 மே 2017 –ல் தமது 92 –வது வயதில் வஃபாத் ஆகி விட்டார்கள். اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ رَاجِعُوْنَ அவர்கள் எண்ணற்ற சிறப்பம்சங்களின் எஜமானராக இவர்கள் இருந்தார்கள். அல்லாஹ் இவரது தகுதிகளை உயர்த்துவானாக. அல்லாஹ் இவர்களது சந்ததிகளுக்கும் சந்ததிகளின் சந்ததிகளுக்கும் கிலாஃபத்துடன் நன்றியுணர்வுமிக்க தொடர்பை வைத்திருக்கும் நல்வாய்ப்பை வழங்குவானாக. இவர்கள் செய்துள்ள தியாகங்களை இவர்கள் சந்ததிகளும் அடுத்த தலைமுறையும் நினைவில் வைத்தவாறு ஜமாஅத்துடன் நன்றியுணர்வுடன் கூடிய தொடர்பை வைத்திருப்பதற்கான நல்வாய்ப்பை அல்லாஹ் அவர்களுக்கு வழங்குவானாக.

Friday Sermon delivered by Hadrath Khaleefathul Masih Alkhamis (atba)
on 02.06.2017
Translated by Moulavi M. Rafeeq Ahmad
Published By Nazarath Nashr-O-Isha'ath,Sadr Anjuman Ahmadiyya - Qadian, 143516